

ÎNCHEIERE

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai împotriva lui Ciolan Petru, intervenienți accesorii Burunciuc Valentina, Organul Cadastral Teritorial Chișinău și notarul Filimon Vera cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate, radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile, constatarea nulității contractului matrimonial și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 23 aprilie 2015, reclamanții Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihai s-au adresat în judecată cu acțiune împotriva lui Ciolan Petru, intervenienți accesorii Burunciuc Valentina, Organul Cadastral Teritorial Chișinău, notarul Filimon Vera, cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate, radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile, constatarea nulității contractului matrimonial și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au invocat că, Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai sunt copiii din căsătoria lui Burunciuc Valeriu și Burunciuc Valentina, încheiată la 09 octombrie 1976.

La data de 09 noiembrie 1997, Burunciuc Valentina a desfăcut căsătoria cu Burunciuc Valeriu.

La data de 02 mai 1998, Burunciuc Valeriu prin contractul de donație nr. 1738 i-a donat Valentinei Burunciuc ½ cotă parte din casa de locuit și teren din str. XXXX, or. XXXX, ultima devenind unicul proprietar al imobilului.

La data de 15 septembrie 1999, a decedat Burunciuc Valeriu. După decesul lui Burunciuc Valeriu, averea de care dispunea tatăl reclamanților, era constituită din suma bănească în mărime de 20 000 dolari SUA.

La momentul decesului tatălui, reclamantul Burunciuc Vladislav avea împliniți 22 ani, Burunciuc Oleg - 15 ani, iar Burunciuc Mihai - 9 ani.

Astfel, Burunciuc Vladislav a intrat direct în posesia banilor rămași după decesul tatălui său, iar Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai, fiind minori au intrat în

posesia banilor prin intermediul mamei sale Burunciuc Valentina.

În anul 2002, Burunciuc Valentina împreună cu Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai au hotărât să treacă cu traiul din or. Cimișlia în mun. Chișinău. În acest sens au hotărât că, de banii rămași după decesul tatălui, vor procura un lot de teren, iar din cei restanți și din cei obținuți din vânzarea casei din or. Cimișlia vor construi o casă în care vor locui toți împreună.

Astfel, la 12 septembrie 2002, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5774, autentificat de notarul Vera Filimon, a fost procurat terenul de pământ în mun. Chișinău, str. XXXX, cu o suprafață de 0,03 ha, pentru construcția locativă. Deși, în contractul de vânzare-cumpărare este indicată suma de 10 000 lei, în realitate terenul a fost procurat la prețul de 7500 dolari SUA, fapt confirmat prin recipisă.

Ulterior, la data de 18 septembrie 2002, prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 3447, autentificat de notarul Alexandru Untura, Burunciuc Valentina a vândut casa de locuit din str. XXXX or. XXXX la un preț de 40 000 dolari SUA. Din banii obținuți din vânzarea casei din or. Cimișlia și cei rămași după decesul lui Burunciuc Valeriu a fost construită casa din str. XXXX mun. Chișinău. Casa a fost construită foarte repede, astfel încât, reclamanții cu mama lor, deja, în anul 2003 locuiau în casa nouă.

Prin urmare, după decesul tatălui Burunciuc Valeriu, din 15 septembrie 1999, reclamanții au intrat în posesia banilor, în sumă de 20 000 dolari SUA. Din acești bani, în anul 2002 a fost procurat terenul din str. XXXX mun. Chișinău, pe atunci, str. XXXX la prețul de 7 500 dolari SUA.

Potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, terenul cu nr. cadastral XXXX, îi aparține cu drept de proprietate Valentinei Burunciuc și lui Ciolan Petru în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5774 din 12.09.2002 și contractului de încetare a proprietății comune nr. 2863 din 27.06.2006.

Deși, terenul a fost procurat din banii ce le aparțineau reclamanților, în rezultatul succesiunii, ei nu se regăsesc printre proprietarii acestui teren. Mama lor, Burunciuc Valentina a fost unicul cumpărător al terenului, deși în realitate a fost procurat din banii ce aparțineau reclamanților.

Reclamanții adresându-se cu prezenta cerere în instanța de judecată, au solicitat recunoașterea faptului acceptării succesiunii asupra sumei bănești în mărime de 20 000 dolari SUA, rămasă după decesul tatălui Burunciuc Valeriu.

Ținând cont de faptul, că terenul din str. XXXX mun. Chișinău a fost procurat din banii care au constituit averea succesorală a defunctului Burunciuc Valeriu, ultimii sunt proprietari ai terenului menționat, în baza succesiunii.

Reclamanții au menționat că, dreptul de proprietate a pârâtului Ciolan Petru asupra terenului menționat, este înscris în Registrul bunurilor imobile, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 5774 din 12.09.2002 și contractului de încetare a proprietății comune nr. 2863 din 27.06.2006.

Părți în contractul de vânzare-cumpărare nr. 5774 din 12.09.2002 sunt Goncearov Iurie și Burunciuc Valentina, iar părți al contractului de încetare a proprietății comune nr. 2863 din 27.06.2006 este Șevciuc Ana și Burunciuc Valentina.

În opinia reclamanților OCT Chișinău, în lipsa unui temei legal a înscris dreptul de proprietate al lui Ciolan Petru asupra terenului din str. XXXX mun. Chișinău în Registrul bunurilor imobile.

Reclamanții au solicitat radierea dreptului de proprietate a lui Ciolan Petru

înregistrat în Registrul bunurilor imobile al OCT Chișinău asupra terenului din str. XXXX mun. Chișinău, ca fiind înscris ilegal.

La data de 29 aprilie 2004, între Burunciuc Valentina și Ciolan Petru a fost încheiat contract matrimonial, potrivit căruia bunurile cu statut de proprietate personală, ce aparțin Valentinei Burunciuc, casa de locuit și terenul din str. XXXX mun. Chișinău, se supun regimului proprietății comune în devălmășie a soților.

Totodată, potrivit contractului matrimonial, a fost stabilit, că părțile au convenit, că la momentul încheierii contractului, averea personală a viitorului soț Ciolan Petru constituie $\frac{1}{2}$ cotă parte din imobil: casă de locuit și teren cu suprafața de 0,03 ha și $\frac{1}{2}$ cotă parte din mobilier.

La data de 30 aprilie 2004, Burunciuc Valentina s-a căsătorit cu Ciolan Petru, iar la 30 septembrie 2005, Burunciuc Valentina a desfăcut căsătoria cu Ciolan Petru, pe motiv, că ultimul o ofensa. Tot în anul 2005, Burunciuc Valentina, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată prin care a solicitata constatarea nulității contractului matrimonial.

Prin hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 04 noiembrie 2005, a fost admisă cererea și declarat nul contractul matrimonial. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2006 a fost casată hotărârea judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 04 noiembrie 2005 și adoptată o nouă hotărâre prin care a fost respinsă cererea depusă de Burunciuc Valentina.

În timpul examinării recursului la Curtea Supremă de Justiție, Ciolan Petru și Burunciuc Valentina, si-au reînnoit relațiile. Ultima l-a iertat și a scris cerere, prin care a renunțat la cererea de recurs, astfel, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2006, procedura în recurs a fost încetată.

În anul 2007, între Burunciuc Valentina și Ciolan Petru a fost împărțită casa de locuit și terenul. Drept dovadă servesc încheierile judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 20 februarie 2007, 03 iulie 2007, cât și extrasul din Registrul bunurilor imobile.

Reclamanții au susținut că, prin contractul matrimonial, este încălcat dreptul lor de proprietate asupra terenului din str. XXXX mun. Chișinău, care a fost procurat din banii tatălui Burunciuc Valeriu, în posesia cărora au intrat după decesul ultimului.

Dreptul reclamanților a fost încălcat și de către Burunciuc Valentina, care în mod ilegal a acceptat prin contractul matrimonial, că lui Ciolan Petru îi aparține cu drept de proprietate personală $\frac{1}{2}$ cotă parte din imobil: casă de locuit și teren cu suprafața de 0,03 ha.

La data de 29 aprilie 2004, ziua semnării contractului matrimonial, întocmit înainte de încheierea căsătoriei, Burunciuc Valentina era unicul proprietar al terenului str. XXXX mun. Chișinău. Totodată, lipsea careva hotărâre judecătorească, care ar stabili, că terenul este recunoscut și proprietatea personală a lui Ciolan Petru.

Prin urmare, clauza contractului matrimonial, care prevede, că la momentul încheierii contractului averea personală a viitorului soț Ciolan Petru constituie $\frac{1}{2}$ cotă parte din imobil: casă de locuit și teren cu suprafața de 0,03 ha și $\frac{1}{2}$ cotă parte din mobilier, este atinsă de nulitate absolută, fiind contrară normelor imperative a dreptului expuse mai sus.

Ciolan Petru și Burunciuc Valentina prin contractul matrimonial din 29.04.2004 au convenit, că bunurile dobândite până la căsătorie le supun regimului proprietății în devălmășie, fapt inadmisibil de lege. Mai mult decât atât, au

modificat doar dreptul de proprietate personal al Valentinei Burunciuc. Bunurile ce au fost proprietate personală a lui Ciolan Petru până la încheierea căsătoriei nu au fost împărțite între viitorii soți.

Prin urmare, Ciolan Petru în mod ilegal, în baza contractului matrimonial a dobândit dreptul de proprietate asupra ½ cotă parte din teren și construcție - casă de locuit.

În temeiul celor expuse reclamanții au solicitat instanța de judecată de a constata nulitatea absolută a contractului matrimonial din 29.04.2004, ca fiind întocmit contrar normelor imperative al dreptului. Drept temei legal de nulitate absolută servesc prevederile art. 220 alin. (1) al Codului civil.

Invocând prevederile art. 220, 320, 372 al Codului Civil, reclamanții au solicitat: constatarea faptului acceptării succesiunii prin intrarea în posesie a banilor în sumă de 20 000 dolari SUA, rămași după decesul tatălui Burunciuc Valeriu de către Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai; recunoașterea dreptului de proprietate după Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai asupra terenului din str. XXXX mun. Chișinău; radierea dreptului de proprietate a lui Ciolan Petru din Registrul bunurilor imobile al OCT Chișinău asupra terenului din str. XXXX mun. Chișinău; constatarea nulității absolute al contractului matrimonial nr. 2906 din 29 aprilie 2004, autentificat de notarul Vera Filimon.

Ulterior, la 19 mai 2016 reclamanții Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihai au depus cerere de chemare în judecată suplimentară solicitând : constatarea faptului acceptării succesiunii prin intrarea în posesie asupra bunurilor: set veselă ospătărie „Henriette”, Cehoslovacia, 6 persoane - 900 \$; set păhare aurite 60 piese - 900 \$; set cafea porțelan - 300 \$; set veselă ospătărie APULUM 12 persoane - 1200\$; vase aurite, bomboniere 9 piese - 500\$; suvenire din porțelan 6 piese - 500\$; set veselă de cristal HEMAN, 35 piese - 500 \$; set veselă ospătărie BOHEMIA, Cehoslovacia - 6 persoane - 400\$; set tacâmuri aurite „Soneta 10/10 EDELSTAIHL”, 12 persoane 300\$; ceas perete mare TOPIC Coreia - 300 \$; cruce aurită mare Ierusalim - 850 \$; set veselă bucătărie din porțelan - 12 persoane - 250\$; set cafea anticariat - 2 persoane; set mobilă dormitor, lemn natural - 1100\$; covoare lină naturală, Belgia, Germania, ”Floare” - 10 piese; tablouri personalizate, semnate V. Hristov, 4 piese, 91-93-95-95; articole din aur pentru bărbați: brățară, două lăncișoare, cruce verighetă; articole din aur (rebut), proba 999, 10 grame; pian BELARUSI, produs în URSS.

Prin hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 17 februarie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg și Burunciuc Mihai împotriva lui Ciolan Petru, intervenienți accesorii Burunciuc Valentina, Organul Cadastral Teritorial Chișinău, notarul Filimon Vera, cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii, recunoașterea dreptului de proprietate, radierea dreptului de proprietate din Registrul bunurilor imobile, constatarea nulității contractului matrimonial și încasarea cheltuielilor de judecată, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 noiembrie 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail și menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 februarie 2017.

La data de 17 ianuarie 2018, Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail au depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel

Chișinău din 07 noiembrie 2017, solicitând casarea acesteia și trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului declarat, Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail au reiterat motivele de fapt ale cauzei și au invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces și au săvârșit alte erori care au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

La data de 02 martie 2018, Ciolan Petru a depus o referință la cererea de recurs, solicitând să fie respins ca nefondat recursul declarat de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenților cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei,

fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurențelor, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Burunciuc Vladislav, Burunciuc Oleg, Burunciuc Mihail.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Dumitru Visternicean,

Nicolae Craiu